

Ölüm Doğuracak mı Beni Yeniden

— nevzat-taski · 24 Ocak 2011

İstekleri doygunluğa ulaştırmak
Gizli zevklerin çılgınlığını
Ruhumun odalarında
Zamana karşı eğitmektir.

Hala işlenmemiş günahların
İniltisi sararken
Zevklerin sarhoşluğunda,

Nefretimden fıskıran
Küfürlerle mest oldu
Dış geçiremediğim yalnızlık.

Pek yakında;
Güneşin doğurduğu sabahlar
Gecenin karanlığında yükselen
Yıldızların merhametine bırakacak,

Tanrı idaresinde ki
Bu bulanık havamı,

Uzaktan gelen sancıların
Tekrarıym,
Mecalsizliğim, kirlî düşmanlıkların
Yüreğinden düşüyor.

Hangi manzaraya takılısam
Ateş topuna sarılmış,
Sancılar yürüyor
Karanlık heveslerimde.

Nankörlüğüm, yeni doğumlara
Kitlenmiş bedenlerin
Hücrelerinde çoğalırken,

Şaşkınlığım,
İtaatlerin mecburiyetinde
Boğulup kalan
Kusurlar indirdi,

Yaşamın acı hengâmesinde,
Cömert yayılmaların
Verdiği kötü cesaretler,

Hazmı olmayan hafiflikler düşürdü
Benliğimin değişimlerine.

Aklımın köşesinde sızmış
Anlamsız baskılar,
Kapana kısılmış
Yüreğimi kasarken,

Ruhumun uçurumlarında
Ben olma savaşı büyüdü
Yavaş, yavaş.

Merhamet az'ın yokluğunda
Başbozuk direnişlere açıldı,

Şaşalı düşüncelerime
Dönüşümler sağlamak için.

En zayıf yanımdan
Sürüklenip giderken hayat,
Lekelenmiş tarihten
Taş bir bayrak dikildi başıma.

Çalı diplerinde
Cehennem azabı çeken
Böceklerin isyanı
Beyaz çarşafı yırtarken,

Nefsin türlü mezheplerinde barınmış,
Kıtlığına öfke kusmuş

İnsanlardan biriyim,
İç kemiren duygulara
Esir olurken,

Gecenin karanlığında
Kurt sürülerine karışmış zavallılara
Ölüm döküyorum
Parmaklarımın ucundan.

Nadir tebessümlerde bile,
Martının gagasında parçalanmış
Balığın çırpınışı düşüyor
Sakin kanatlarıma,

Çocukluğumu geçirdiğim
Dar yataklardan,
Sebeplendiğim kâbuslar büyüdükçe,

Söyle ey Tanrım; Bu arsız duruşum
Semaya yükselecek mi?
Ölüm doğuracak mı?
Beni yeniden. 24/01/2011